

бота. Единъ день, когато станатъ чисти и свети, тогава ще служатъ на Бога. Защо? Защото мислятъ, че днесъ, при тъхния грѣшень животъ, Богъ не може да ги обича. Тъ се лъжатъ. Искатъ ли искрено да служатъ на Бога, нека започнатъ още сега. Остане ли въ бѫдеще, когато станатъ свети и чисти, тъ много ще изгубятъ. Не е лесно да постигне човѣкъ чистъ и светъ животъ. Това е работа на вѣковетѣ, не се постига въ единъ день. Що се отнася до отношенията на Бога къмъ човѣка, тъ оставатъ едни и сѫщи презъ всички времена и епохи. Богъ е неизмѣненъ въ себе си. Външнитѣ отношения на Бога къмъ хората, къмъ всички живи сѫщества, сѫ различни, но вътрешнитѣ сѫ едни и сѫщи. Съ други думи казано: вътрешно Богъ е далъ на всички хора едни и сѫщи условия, но външнитѣ условия сѫ различни, споредъ нуждите на всѣки човѣкъ. Ще каже нѣкой, че е грѣшенъ, че прави грѣхове. Грѣши ли, човѣкъ не трѣбва да съжалява, но да извади нѣкаква поука отъ грѣшката си. Като сгрѣши, човѣкъ трѣбва да се радва, че му е дадена възможность да прояви една своя добродетель. Колкото по-голѣма е погрѣшката му, толкова по-голѣма трѣбва да бѫде добродетельта, която проявява. За такива хора се отнася стиха: „Всичко, каквото се случва въ живота на човѣка, който люби Бога, ще се обѣрне на добро.“

Мнозина грѣшатъ, защото искатъ да придобиятъ всичко изведенѣжъ. Това е невѣз-